

Tabel, der ledsager dette Lovforslag, som viser, at man skal multiplicere med 3 Decimaler for at naa det rigtige Resultat, for saa vidt angaar Indkomster eller Ydelser, der ere indskrænkede til en bestemt Tid. Jeg tror, at de Fordringer, man i saa Henseende stiller til de paagældendes Selvan-givelse, gaar meget for vidt og langt ud over, hvad man med Føje bør fordr. Jeg skal ikke videre fordybe mig mere i Lovens Enkeltheder men har dog troet, at det vilde være rigtigt under denne Forhandling at pege paa disse Punkter; der jo ikke ere rene Detailler men efter min Mening ret væsentlige Punkter i den hele Lov.

Jeg skal med det samme gøre et Par Bemærkninger, som vedrøre den anden Lov, om Overgang af de direkte Skatter, i Forbindelse med den førstnævnte Lov. Det er blevet indvendt mod mine tidligere Udtalelser om det stærkt komplicerede System, der er blevet fulgt i disse Love, med denne Omlægning af Skatter og det Omsvøb, som man derved er kommen ind paa, at det er en rent formel Betragtning. Ja, selv om det er en rent formel Betragtning, vil jeg dog tillægge den en ikke saa ringe Betydning, thi efter min Mening bør man i alt Fald stræbe efter, at en Skatte-reform kan blive saa klar, simpel og let forstaaelig som mulig, saaledes at Skatte-yderne let kunne faa en virkelig Forestil-ling om, hvad det er for en Forandring, der sker, og hvilken Virkning de kunne vente sig deraf, men det forekommer mig, at det vil være ret vanskeligt for Skatte-yderne i Almindelighed at komme til Bunds deri efter disse Forslag, og derom vidne jo ogsaa de Forhandlinger, der i disse Dage ere førte. Naar det saa er sagt og gentaget, at man har været nød-saget til at gøre disse Omsvøb af Hensyn til Grundlovens Bestemmelser om Lands-tingsvælgerne, maa jeg gentage, hvad jeg allerede en Gang har sagt, at hvad enten man nedsætter en Statsskat, eller man for-melt beholder den for ved Hjælp af den at nedsætte en Amtsskat, kommer det gan-ske ud paa et, naar Spørgsmaalet er om det samlede Beløb af Stats- og Amtsskat, og saaledes gaar det i alt Fald med en Trediedel af Gammelskatten. Men der-næst, hvad der er Hovedsagen, er, at man alligevel ikke kan undgaa, hvad der ligger i selve Reformens Natur og efter min Men-ing ikke er til at undgaa, naar man vil ind paa denne Reform, og som man der-for vist lige saa godt kan lade træde klart frem, nemlig at man ved en Statsindkomst-skat skaber en ny Klasse af Skatteydere

til Staten, og dermed en Mulighed for dem til at fortrænge en Del af de umiddelbare Vælgere til Landstinget. Jeg tror, at jo højere man sætter Indkomstskatten, jo mere man gaar over til en stigende Skala, desto større Sandsynlighed bliver der for, at adskillige af de nuværende Landstings-vælgere ville blive fortrængte af andre. Som sagt, jeg betragter i og for sig dette som en ret uundgaaelig Følge af en saa-dan Reform, men derfor kan jeg ikke er-kende, at man af Hensyn dertil har været nødsaget til at foretage en Omlægning og et Omsvøb, som man i og for sig dog maaske erkender for mindre heldige.

Men dernæst tror jeg, at hele denne Fremgangsmaade bidrager til at skabe de Spørgsmaal, som atter og atter ere komne frem her, nemlig hvorledes der her gøres Ret og Skel mod Land og By. Man kommer ind paa alle disse Opgørelser af, hvad den ene faar, og hvad den anden taber. Jeg anerkender fuldt ud og glæder mig over det Standpunkt, som er kommet til Orde gennem flere Udtalelser, i Dag fra det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (R. Hansen) og forleden fra det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (Bjerre), idet de sagde: Vi for-lange kun Landkommunernes Ret, vi for-lange slet ikke, at man skal gaa til en Skattereform, som begunstiger Landet paa Byernes Bekostning. Jeg tror og haaber, at mange her i Salen tiltræde denne Be-tragtning. Det er heller ikke paa nogen Maade min Mening, at man omvendt skulde stræbe efter at begunstige Byerne paa Landets Bekostning. Tværtimod, jeg er-kender, at der kan være nogen Grund til nu i Øjeblikket maaske at tage noget lempeligere paa Landet end paa Byerne, dog inden for visse Grænser, og kun til en vis Grad, og jeg fastholder, hvad ogsaa flere ærede Talere have anerkendt, at skal man hjælpe Landbruget ud af de vanske-lige Forhold, hvori det befinder sig, saa bliver det dog ikke ved en Skattereform, det maa ske, men, om muligt, ad andre Veje, og at hvad der er Formaalet med Skattereformen er at afskaffe den Uret, der har bestaaet eller menes at have be-staaet. Men her er det, at jeg tror, at adskillige ærede Talere se mindre korrekt paa den Sag; thi den Uret, der føles for Landbrugets Vedkommende, er ikke i og for sig det, at Landkommunerne hidtil have svaret mindre i Skat end Byerne. Efter min Mening er det meget tvivlsomt hvorvidt det kan siges at være Tilfældet, hvad jeg straks skal komme til —; men